

Støtte, som han maaske trænger til i den Kamp, som ogsaa han har at bestaa mod Forholdene herinde.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne, inden denne Forhandling slutter, have Lov til at sige, at naar jeg er Medforslagsstiller til de 15's Ændringsforslag, gælder det for mit Vedkommende, at jeg har ønsket at begrænse Udgifterne paa Postvæsenets Omraade saa meget som muligt, og jeg kan tilføje, at jeg tager vist ikke fejl i, at det ogsaa har været Motivet for adskillige af de andre 15 Medlemmer, der staa som Forslagsstillere, maaske for dem alle. Jeg siger det, fordi jeg ikke fuldt ud kan tiltræde den Motivering, som Ordføreren for de 15, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), fremførte. Jeg siger ikke dette for at tage Afstand fra det ærede Medlem. I mange Henseender deler jeg hans Anskuelse angaaende Staden København, men jeg mener, det ikke ved dette Forslags Behandling er Tidspunktet til at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt København ved det Arbejde, der er udført i den danske Rigsdag, kan være bleven begunstiget. Jeg mener, at Staden ved mange Lejligheder, til Skade for Byen selv og til Skade for Landet, er bleven begunstiget i alt for høj Grad, men jeg tror, vi ikke skulle drøfte det ved denne Lejlighed, thi dette Forslag er ikke stillet for at genere København eller Københavnerne. Hvis vi kunde komme ned med Postombæringernes Antal herinde, ønske vi selvfølgelig, at man skal gaa akkurat samme Vej ude i Provinserne.

Naar vi i det hele have turdet røre ved den store By København, tror jeg, at vi have hentet Kræfterne og Modet dertil netop fra det ærede Medlem for Københavns Amts Iste Valgkreds (Ellinger). Det var dette ærede Medlem, der under Finanslovens første Behandling gav Anvisning paa at gaa den Vej, som vi her have foreslaaet at gaa. Det ærede Medlem for Københavns Amts Iste Valgkreds udtalte under Finanslovens første Behandling — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af det ærede Medlems Tale —: „Kan Statskassen ikke taale større Bevilgninger paa dette Omraade” — det er altsaa Postvæsenets Omraade, der er Tale om — „er der kun den eneste naturlige Vej, at man atter gaar tilbage fra 5 Ombæring til 4. Og jeg maa tilstaa, at jeg tror, at man noget overdriver Nyttens af de mange Ombæring. Det er naturligvis meget behageligt at faa Breve ind ad Døren saa at sige i samme Øjeblik, de komme til Byen, men nogen virkelig paaaviselig Nyttens deraf

tror jeg ikke meget paa.” Paa disse Bemærkninger af det ærede Medlem og paa lignende Bemærkninger, der bleve fremsatte af andre ærede Medlemmer, svarede den højtærede Indenrigsminister blandt andet ved at sige: „I og for sig er jeg taknemmelig for, at ærede Repræsentanter og navnlig Repræsentanter for selve København udtalte, at det kunde lade sig gøre at lette Postbudenes Arbejde ved, at man indskrænkede Ombæringerne, men jeg tror ikke, det lader sig gøre, om end jeg altsaa takker for Anvisningen.” Vi se altsaa, at den første Anvisning paa at gaa den Vej, som de 15 Forslagsstillere her havde anvist, er kommen fra en af Repræsentanterne for Staden København, og vi se endvidere, at den højtærede Indenrigsminister stillede sig allerede under Finanslovens første Behandling velvilligt overfor Spørgsmaalet om at gaa denne Vej. Derfor tror jeg, at man ikke skal tale alt for højt om, at vi ved vort Forslag have villet genere Staden København eller Københavnerne. Vor Tanke har været den, at naar man søger enten at begrænse Udgifterne eller at lette Postmændenes Arbejde, og vi ikke havde Raad til at gaa højere op, maatte vi gaa den Vej, som det ærede Medlem for Københavns Amts Iste Valgkreds (Ellinger) allerede i Oktober Maaned anviste os. Men jeg vil tilføje, at der ikke i vort Forslag ligger nogen som helst Misbilligelse hverken overfor den højtærede Indenrigsminister eller overfor Generalpostmesteren eller overfor nogen som helst anden, som man kunde tænke paa. Jeg har kun ønsket at gøre denne personlige Bemærkning, men jeg tror at kunne gøre den paa flere af mine Medforslagsstilleres Vegne.

K. M. Klausen: Den højtærede Ordfører (N. P. Jensen) gav sig nu til at tale paa et helt nyt Flertals Vegne. Fra mange Ændringsforslag kende vi mange forskellige Flertal. Der er et Flertal dannet af Regeringspartiet og Højre, et af Regeringspartiet, Højre og de Radikale, og endeligt er der hele Udvalget. Men i dette Øjeblik have de dannet et nyt Flertal, som kun bestaar af Regeringspartiet, et Flertal, som vi ellers ikke have kendt til indenfor Finansudvalget. Hvorfor de have dannet dette Flertal i Øjeblikket, forstaaer jeg ikke, men det har vel af indre partipolitiske Grunde været nødvendigt at danne et saadant nyt Flertal, som den ærede Ordfører kan gøre sig til Talsmand for.

Hvis de Herrer tro, at der, ved det af de 15 Medlemmer stillede Ændrings-